

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Ministerul Energiei, domnului Ilie Bolojan, prim-ministru, ministru interimar al Energiei

De la: Domnul Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța

Subiectul întrebării: Direcționarea fondurilor din programul SAFE și impactul asupra industriei naționale de apărare

Domnule prim-ministru,

Modul în care Guvernul utilizează mecanismul european SAFE nu poate fi acceptat ca o simplă opțiune tehnică, ci înțeles ca o decizie cu efecte directe asupra structurii economice a României și asupra modului în care sunt angajate resurse publice pe termen lung.

Informațiile apărute recent¹ indică faptul că România contractează împrumuturi de miliarde de euro, în condiții de maturitate extinsă, în timp ce o parte majoritară a primului pachet de înzestrare este direcționată către furnizori externi, în special către un mare grup industrial german. În paralel, industria

¹ https://www.stiripesurse.ro/afacerea-safe-bolojan-trimite-miliardele-spre-germania-iar-industria-romaneasca-asteapta-promisiuni_3882191

națională apare marginalizată, cu promisiuni de implicare care nu sunt susținute de angajamente contractuale clare, cuantificabile și verificabile.

Din punctul meu de vedere, domnule prim-ministru, problema nu este opțiunea pentru furnizori europeni, ci absența unei negocieri care să transforme această finanțare într-un instrument de dezvoltare industrială internă, și nu într-un transfer de valoare economică în afara României.

În acest context, vă solicit să răspundeți, punctual, la următoarele întrebări:

1. Care sunt criteriile economice și industriale în baza cărora Guvernul a acceptat direcționarea majoritară a fondurilor SAFE către furnizori externi?
2. Care este valoarea exactă a offset-ului industrial, prevăzut contractual, și ce procent din aceste fonduri se întoarce efectiv în economia românească?
3. Ce capacități industriale concrete vor fi dezvoltate în România, cu termene și indicatori măsurabili asumați contractual?
4. Care este diferența de abordare între România și alte state membre care utilizează SAFE pentru susținerea predominantă a industriei proprii și ce justifică această diferență?
5. Cine sunt persoanele și structurile instituționale care au negociat aceste contracte și au stabilit arhitectura financiară și industrială a pachetului SAFE?
6. A fost realizată o analiză de impact economic pe termen lung și, în cazul unui răspuns afirmativ, care sunt principalele concluzii și ipoteze utilizate?
7. Ce garanții există că aceste împrumuturi vor genera efecte structurale în economia națională și nu vor rămâne doar o obligație bugetară pe termen lung?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța